

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 338

гр. Ловеч, 26.05.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, II СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и шести май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ТАТЯНА МИТЕВА

Членове: ИВАНИЧКА
КОНСТАНТИНОВА
ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА

като разгледа докладваното от ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА Въззивно частно гражданско дело № 20224300500183 по описа за 2022 година

за да се произнесе, съобрази:

-

Производство по чл.413,ал.2 от ТЗ.

Постъпила е частна жалба от „ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ“ЕАД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр.София,ЖК“Младост-4“-Бизнес Парк София,сграда 6, чрез адвокат Здравко Цанев- САК, съдебен адрес гр.София, ЖК“Гео Милев“,ул.“Александър Жендов“№6,ет.5, срещу Разпореждане № 79/01.02.2022г., пост. по ч.гр.д.№ 27/2022г. по описа на РС-Л., в частта, в която са отхвърлени претенциите за присъждане на неустойки за предсрочно прекратяване на договорите за мобилни услуги, договорите за лизинг и договорите за лизингови устройства, представляващи разликите между стандартната цена и тази,на която са били предоставени на абоната, по ценовата листа към сключване на договорите, за периода до края на първоначално предвидения им срок, в общ размер от 301.39лв. Не споделя мотивите на първоинстанционния съд за отхвърляне на претенциите му в тази част. Позицията се на сключените договори,в които тези неустойки са изрично предвидени, страните са се съгласили с този ангажимент при сключване на договорите и при установеното неизпълнение неустойките са дължими.Развива подробни мотиви за характера на неустоечното задължение и заключава,че така уговорено не противоречи на ТРеш. №1/15.06.2010г.,пост.по т.д.№№1/2009г.на ОСТК на ВКС- т.3,където са разяснени функциите на неустойката и условията,при които се приема,че е нищожна. Сочи, че клаузата за неустойка е израз на свободно договаряне, като наличието ѝ и начинът на формирането ѝ са били възприети от длъжника,последният е могъл да влияе върху условията на договора и така и този ангажимент е резултата от волеизявлението на двете страни по договора. Уговорена по описания начин, неустойката от една страна гарантира точното изпълнение на задължението на длъжника,а от друга-възмездява кредитора за настъпилите вреди от неизпълнението. Затова твърди,че

уговорените по процесните договори неустойки не са нищожни. Развива подробни доводи в тази насока, анализирайки всеки от договорите, сключени с абоната.

Моли да се отмени разпореждането в обжалваната част и се уважи претенцията изцяло. Претендира присъждане и на направените разноски в размер на заплатената държавна такса.

По допустимостта.

Жалбоподателят е уведомен за атакуваното разпореждане на 10.02.2022г., а жалбата е подадена на 18.02.2022г., т.е. с пазен е предвиденият срок. Подадена е от легитимирано да обжалва лице, срещу обжалваем акт, при които предпоставки, съдът приема, че жалбата е допустима и следва да се разгледа по същество.

По същество.

Съобразявайки представените по ч.гр.д.№ 27/2022г. по описа на РС-Л., писмени доказателства и становището на жалбоподателя, съдът намира следното:

На 13.01.2022г. пред РС-Л. е подадено заявление, по което е образувано ч.гр.д.№ 27/2022г. по описа на съда. Заявителят „Теленор България“ ЕАД е предявил вземане срещу ЙО.В.Г. от гр.Л., в общ размер на 1115.53лв., индивидуализирано с издадените от оператора фактури. След указания от съда вземанията са уточнени в следния вид: 1. По Договор за мобилни услуги с № 617231047/07.02.2017г., изм.с Допълнително споразумение №033787006/06.01.2020г., с който е предоставен моб.№0899617510, претендира задължения в общ размер на 273.51лв., от която 138.83лв.-неплатени задължения за начислени такси и ползвани съобщителни услуги, за периода 15.01.2020г.-14.04.2020г., с конкретизиране на отделните видове; -134.58лв.-неустойка, обезщетяваща вредите от разваляне на договора; 2. По Договор за мобилни услуги с №621804918/03.07.2018г., с който е предоставен моб.№0894234269, се претендира общо задължение от 285.01лв., от което 82.73лв.-неплатени задължения за начислени такси и ползвани съобщителни услуги за периода 15.01.2020г.-14.04.2020г. с конкретизиране на отделните видове; - 202.28лв.-неустойка, обезщетяваща вредите от разваляне на договора; 3. По Договор за мобилни услуги с № 622096306/23.08.2019г., с който е предоставен моб.№0886112057, се претендира общо задължение от 311.67лв., от което 94.72лв.-неплатени задължения за начислени такси и ползвани съобщителни услуги за периода 15.01.2020г.-14.04.2020г. с конкретизиране на отделните видове; - 216.95лв.-неустойка, обезщетяваща вредите от разваляне на договора; 4. По Договор за лизинг от 03.07.2019г., с който е предоставено мобилно устройство NOKIA 1 Plus Dual Red, по който са начислени и се претендират задължения в общ размер от 111.84лв., от която сума: - 20.97лв.с вкл.ДДС-текущи неплатени лизингови вноски за периода 15.01.2020г.-14.04.2020г.; - 90.87лв.с вкл.ДДС-предсрочно изискуеми лизингови вноски за периода 15.05.2020г.-03.06.2021г.; 5. По Договор за лизинг от 23.08.2019г., с който е предоставено мобилно устройство NOKIA 2.1 Dual Blue Correr, по който са начислени и се претендират задължения в общ размер от 40.22лв., от която сума: - 6.87лв.с вкл.ДДС-текущи неплатени лизингови вноски за периода 15.01.2020г.-14.04.2020г.; - 34.35лв.с вкл.ДДС-предсрочно изискуеми лизингови вноски за периода 15.05.2020г.-03.06.2021г.; 6. По Договор за лизинг на базови аксесоари с №621805232 от 03.07.2019г., с който са предоставени 5 мобилни устройства (конкретно посочени) са начислени и се претендират задължения в общ размер от 54.40лв., от която сума: - 10.02лв.с вкл.ДДС-текущи неплатени лизингови вноски за периода 15.01.2020г.-14.04.2020г.; - 44.20лв.с вкл.ДДС-предсрочно изискуеми лизингови вноски за периода 15.05.2020г.-03.06.2021г.; 7. По Договор за лизинг на базови аксесоари с №622112789 от 27.08.2019г., с който са предоставени 4 мобилни

устройства(конкретно посочени) са начислени и се претендират задължения в общ размер от 37.98лв.,от която сума: - 6.33лв.с вкл.ДДС-текущи неплатени лизингови вноски за периода 15.01.2020г.-14.04.2020г.; - 31.65лв.с вкл.ДДС-предсрочно изискуеми лизингови вноски за периода 15.05.2020г.-27.07.2021г.

Заявителят твърди,че е настъпила предсрочна изискуемост на договорите поради неизпълнение от страна на абоната,като за задълженията операторът е съставил фактури. Не се сочи на коя дата е настъпила предсрочната изискуемост на задълженията по отделните договори. Претендира и направените разноски-държавна такса и адвокатски хонорар.

Към заявлението са приложени договорите и допълнителното споразумение,на които заявителят се позовава, също и Общи условия на „Теленор България“ЕАД за взаимоотношенията с потребителите на електронни съобщителни услуги.

РС-Л. е постановил Разпореждане № 79/01.02.2022г.,с което е уважил претенциите за неплатената стойност на предоставените услуги и съотв.такси, на лизинговите вноски и неустойки в 3-кратния размер на месечните абонаментни такси по всеки от договорите, в общ размер на 814.14лв. ,както и разноски в размер на 242.55лв.-адвокатско възнаграждение и държавна такса,съобразно уважената част от заявлението. В останалата част за сумата от 301.39лв.,претендирана като неустойки за разликата между стандартната и преференциалните цени на абонаментни такси и устройства, е отхвърлено като противоречащо на закона. В мотивите си съдът е изложил, че претенцията за разликата между стандартните и преференциални цени на услуги и устройства, се основава на неравноправна клауза по см.на чл.145,вр.с чл.143 от ЗЗП и с тях се нарушава принципът на добросъвестност на търговеца.

Въззивният състав, като се запозна с писмените доказателства и становището на жалбоподателя, намира жалбата за неоснователна.

При произнасянето си съдът съобразява,че по отношение критериите за редовност на заявлението разпоредбата на чл.410,ал.2 и ал.3 от ГПК изрично препраща към тази на чл.127,ал.1 и ал.3 от ГПК. С оглед спецификите на едностранното и формално заповедно производство, редовното заявление следва да представя конкретно и ясно изложение на индивидуализиращите вземането елементи- основание, от какво произтича, фактическите обстоятелства по възникването, съществуването и изискуемостта му. При твърдение,че облигационното отношение е прекратено, следва да се приложат и доказателствата,с които тази последица е обективизирана.

Съставът намира, че в случая в заявлението са изпълнени изискванията за индивидуализиране на претенцията по отношение на главницата и неустойките. Заявителят е уточнил, че основанийето на вземанията са конкретно посочени договори за мобилни услуги, за лизинг на мобилно устройство и на аксесоари. Уточнил е претенциите от които са формирани вземанията.

На първо място съставът намира,че не са предоставени доказателства за обявяване на предсрочната изискуемост на задълженията по всички договори, така,както се твърди. Заявителят се позовава на Общите условия към договора „Теленор България“ЕАД,но не представя доказателства да е съществена предвидената там процедура. Съгласно чл.19в от същите „Теленор България“ЕАД може да прекрати договора с едномесечно писмено предизвестие при наличие на посочени хипотези. За да е налице валидно прекратяване както на договора за мобилни услуги,така и на лизинговите следва изявлението на оператора да е обективизирано в писмена форма. В случая към заявлението не са приложени такива доказателства, дори не се сочи дата,на която е настъпила

тази промяна в договорните отношения, поради което съставът не може да приеме, че е налице валидно прекратяване на тези договори, съотв. не са налице основания операторът да търси регламентирани в договорите последици от неизпълнение. В частта по отношение претендираните неустойки от 3-кратния размер на месечните абонаментни такси съдът се е произнесъл и не е обжалвано, не е предмет и на настоящия въззивен контрол, поради което съставът не се произнася.

По изложените съображения съставът приема, че не са дължими и неустойките, формирани от разликата между стандартните и преференциални цени на предоставените услуги, мобилни устройства и аксесоари.

Съставът напълно споделя мотивите на първоинстанционния съд за нарушаване на принципите на добросъвестност с уговарянето на подобни ангажменти при неизпълнение на договорните задължения. С претендираните неустойки на практика се търси възнаграждение за непредоставена услуга- за периода на остатъка до края на срока на договорите. Видно е, че е предвидено компенсиране на вредите за оператора от твърдяното предсрочно прекратяване с уговорената неустойка, ограничена до размера на 3-месечни вноски. Идентично е и по отношение на договорите за лизинг на мобилни устройства и аксесоари, тъй като с уважаването на такава претенция реално се изменя договора по отношение договорената цена на предоставената стока, без това да е съгласувано от страните. Отново евентуалните вреди на оператора от предсрочното прекратяване на облигационното отношение са обезпечени с възможността да търси всички уговорени месечни вноски-т.е. първоначално договорената цена на устройството/съотв. на аксесоарите (чл.12 от договора). Уговарянето на подобни ангажменти е в противоречие с нормите на чл.143, чл.145 от ЗЗП, което ги определя като неравноправни и правилно РС-Л. е приел, че в тази част претенциите следва да се отхвърлят.

Следва да се отбележи, че от приложените документи не става ясно дали изобщо тези мобилни устройства и аксесоари са били предоставени на абоната, платени ли са и как- изцяло в брой или при условията на разсрочено плащане- съотв. каква част е погасена, има ли изобщо неизпълнение по това облигационно отношение, което да е основание да се търси евентуално уговорена неустойка. Не е ясен методът за определяне на размера ѝ, съотв. не е възможно да се направи проверката по чл.411, ал.2, т.2 и т.3 от ГПК.

По изложените съображения съставът намира, че Разпореждане № 79/01.02.2022г. на РС-Луковит, пост. по ч.гр.д. № 27/2022г., следва да се потвърди в обжалваната му част.

Затова ОС-Ловеч

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Разпореждане № 79/01.02.2022г., пост. по ч.гр.д. № 27/2022г. по описа на РС-Л., в частта, с която е отхвърлено подаденото от „ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ“ ЕАД с ЕИК *, със седалище и адрес на управление в гр.София, ЖК“Младост-4“-Бизнес Парк София, сграда 6, чрез адвокат Здравко Цанев- САК, съдебен адрес гр.София, ЖК“Гео Милев“, ул.“Александър Жендов“ №6, ет.5, заявление срещу ЙО.В.Г. с ЕГН *****, от гр.Л., ул.“Възраждане“ №32, вх.“А“, ет.4, ап.10, за вземания в общ размер на 301.39лв., представляващи неустойки за разликата между стандартната и преференциални цени на абонаментни такси за мобилни услуги и мобилни устройства и аксесоари, като правилно и законосъобразно.**

Определението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____